

Dosarul nr. 2ra-1498/21

Prima instanță - (Judecătoria Cimișlia, sediul central) jud: I. Volcovschi

Instanța de apel - (Curtea de Apel Comrat) jud: D. Fujenco, A. Mironov, L. Caraianu

ÎNCHEIERE

13 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Zinovia Schimbător,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Zinovia
Schimbător împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la repararea
prejudiciului material și moral,
împotriva deciziei din 12 mai 2021 a Curții de Apel Comrat,

c o n s t a t ă :

La 19 mai 2020, Zinovia Schimbător a depus cererea de chemare în judecată
împotriva Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Cimișlia, solicitând încasarea
sumei de 1 950 de lei, cu titlu de cheltuieli suportate la depunerea cererii prealabile
din 7 aprilie 2016 și cheltuieli de deplasare în instanța de judecată, suma de 254 de
lei pentru reclamarea probelor, suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că 7 aprilie 2016 a depus cerere
prealabilă la Casa Teritorială de Asigurări Sociale Cimișlia, pentru a-i fi inclus în
stagiul de cotizare perioada 21 aprilie 1986 – 31 decembrie 1998.

Cu răspunsul din 6 iulie 2016, nu a fost de acord și l-a contestat în judecată.

Cauza cu nr.21-3-954-21072016 a fost examinată în ședințele de judecată din
7 aprilie 2016; 5 august 2016; 24 august 2016; 1 septembrie 2016; 8 septembrie
2016; 12 septembrie 2016, și în cadrul Curții de Apel Chișinău, cauza cu nr. 02-3a-
23839-25102016 în ședințele de judecată din 6 decembrie 2016; 8 iunie 2017 și 18
ianuarie 2018.

Prin hotărârea din 12 septembrie 2016 a Judecătoria Cimișlia, cererea sa a
fost admisă și s-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale de a include în
stagiul de cotizare perioada solicitată.

Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat apel împotriva hotărârii din 12
septembrie 2016, iar prin decizia Curții de Apel Chișinău din 8 iunie 2017, a fost
admis apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și s-a casat hotărârea
din 12 septembrie 2016 a Judecătoria Cimișlia.

Împotriva deciziei respective a fost depus recurs și, prin decizia din 25
octombrie 2017 a Curții Supreme de Justiție, a fost casată decizia din 8 iunie 2017

a Curții de Apel Chișinău și restituită cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

Prin decizia din 18 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, casată hotărârea din 12 septembrie 2016 a Judecătorei Cimișlia și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă.

La 28 martie 2018 a declarat recurs împotriva deciziei menționate. Iar, prin decizia din 18 ianuarie 2018 a Curții Supreme de Justiție, a fost casată integral decizia Curții de Apel Chișinău și s-a menținut hotărârea din 12 septembrie 2016 a Judecătorei Cimișlia.

Astfel, reclamanta a invocat că în legătură cu examinarea cauzei în instanța de fond, Curtea de Apel Chișinău și Curtea Supremă de Justiție, a suportat cheltuieli la depunerea cererii, pentru reclamarea probelor și de transport, ce urmează a fi încasate de la pârât, în temeiul art. 90 alin. (2) lit. d) din Codul de procedură civilă.

Prin încheierea din 21 octombrie 2020 a Judecătorei Cimișlia, sediul central, s-a încetat procesul inițiat de Zinovia Schimbător față de Casa Teritorială de Asigurări Sociale Cimișlia.

S-a atribuit Casei Naționale de Asigurări Sociale calitatea de pârât în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Zinovia Schimbător împotriva cu privire la repararea prejudiciului material și moral. (f.d. 55-56)

Prin hotărârea din 23 octombrie 2020 a Judecătorei Cimișlia, sediul central, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Zinovia Schimbător împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale.

S-a încasat de la Casa Națională de Asigurări Sociale în beneficiul Zinoviei Schimbător suma de 1 890 de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată suportate pentru participarea la examinarea în instanța de fond a cauzei cu nr.21-3-954-21072016 și în cadrul Curții de Apel Chișinău nr.02-3a-23839-25102016, conform bonurilor fiscale, suma în mărime de 100 lei achitată la depunerea acțiunii, iar în total suma de 1 990 de lei.

În rest pretențiile au fost respinse ca fiind neîntemeiate și neprobate. (f.d.60, 69-76)

La 6 noiembrie 2020, Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat apel împotriva hotărârii, solicitând casarea ei și cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care cererea să fie respinsă integral. (f.d.63-65)

La 20 noiembrie 2020, Zinovia Schimbător a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Cimișlia sediul central din 23 octombrie 2020. (f.d.66-67)

Prin decizia din 12 mai 2021 a Curții de Apel Comrat, s-a respins apelul declarat de Zinovia Schimbător.

S-a admis apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale.

S-a casat parțial hotărârea din 23 octombrie 2020 a Judecătorei Cimișlia, sediul central, în partea ce ține de încasarea cheltuielilor de judecată, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri prin care:

S-a respins pretenția Zinoviei Schimbător privind încasarea cheltuielilor de judecată.

În rest hotărârea s-a menținut.

În motivarea deciziei emise, Colegiul instanței de apel a reținut că, probele anexate la materialele cauzei (bonuri fiscale) de către reclamantă nu pot fi

considerate pertinente confirmării suportării cheltuielilor de transport de către ultima, or, în cadrul examinării cauzei, având scopul de a demonstra suportarea cheltuielilor de transport, urma să prezinte probele despre lipsa/existența transportului public, autoturismul cu care s-a folosit, combustibilul necesar, drumul parcurs, distanța de la locul de trai până la instanța de judecată.

De asemenea, bonurile fiscale de procurare a combustibilului eliberate de stațiile PECO, nu demonstrează faptul că anume apelanta/intimată a suportat cheltuielile date sau că apelanta/intimata s-a deplasat nemijlocit cu automobilul pentru care a fost procurat combustibilul reflectat în bon.

Colegiul instanței de apel a constatat că prima instanță incorect a încasat de la Casa Națională de Asigurări Sociale cheltuieli de judecată în mărime de 1 890 de lei efectuate pentru participarea la examinarea acțiunii în instanța de fond a cauzei cu nr.21-3-954-21072016 și în cadrul Curții de Apel Chișinău nr.02-3a-23839-25102016, conform bonurilor fiscale, suma în mărime de 100 lei achitată la depunerea acțiunii, iar în total suma în mărime de 1990 lei.

Referitor la capătul acțiunii privind repararea prejudiciului moral, a menționat că concluzia instanței precum, este corectă urmând a fi menținută.

În privința cheltuielilor de judecată, Colegiul a remarcat că Zinovia Schimbător nu a avut câștig de cauză în prezentul proces.

La 22 iulie 2021, Zinovia Schimbător a declarat recurs împotriva deciziei din 12 mai 2021 a Curții de Apel Comrat, solicitând să fie admis recursul și casată integral decizia instanței de apel și parțial hotărârea primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care să fie încasat de la pârât cheltuielile de judecată suplimentare la cele 200 lei în sumă de 150 lei, dar în total 350 lei pentru participarea la ședința Curții de Apel Chișinău la 18 ianuarie 2018 pe când toată R. Moldova s-a aflat sub nămeți; Să fie încasat din contul Casei Naționale de Asigurări Sociale prejudiciul moral estimat în mărime de 10 000 lei; Să fie încasat din contul Casei Naționale de Asigurări Sociale pentru participarea la ședințele de judecată, pentru examinarea prezentei cauze, câte 200 lei pentru fiecare ședință dar în total 600 lei și pentru participarea la ședința Curții de Apel Comrat 300 lei.

În motivarea recursului, a invocat că decizia este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată în baza temeiurilor de recurs prevăzute de art. 432 alin. (2) lit. b) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Colegiul constată că recursul a fost declarat în termen, la 22 iulie 2021, având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost recepționată de către recurentă la 17 iunie 2021 (f.d.138).

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Copia cererii de recurs a fost expediată pentru cunoștință „Casei Naționale de Asigurări Sociale la 9 septembrie 2021, însă, până la data examinării admisibilității recursului, intimata nu a depus referință prin care să expună poziția privitor la recursul declarat.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Zinovia Schimbător, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Zinovia Schimbător.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari